

бавя и ся весели съ приятели-тъ си, става твърдѣ замысленъ, когато усѣти че животъ-тъ му е на свършваніе. Много прочути безвѣрници въ такова врѣме често напуцать безвѣріе-то си. Человѣци, като Волтера и Хюма, често сж исповѣдали че тѣхна-та прѣхвална философія пада, щомъ видять прѣдъ себе си гробъ-тъ. Не дѣй ми казва, що мысли человекъ за душж-тж си когато е съвсѣмъ здравъ; кажи ми по добрѣ, що мысли когато остава свѣтъ-тъ и когато захваща да назира смъртъ-тж, сждѣ-тъ и вѣчностъ-тж. И, наистинж, человекъ не може да познае толкова добрѣ цѣнж-тж на безсмъртиж-тж душж, колкото когато умира.

Желаешъ ли, читателю, да знаешъ *малко по-ясно* цѣнж-тж на душж-тж? Тогазь иди и іж сравни съ мнѣнія-та на *умрѣлы-тъ*. Чети притчж-тж за богатый-тъ и за Лазаря. Когато богатый-тъ ся намѣри въ ада и въ мжкы-тъ, що рече на Авраама? “Проводи Лазаря въ бащинъ-тъ ми домъ; защото имамъ петима братія, да имъ засвидѣтелствува, щото да не бы да дойджтъ и тѣ на това мжчително мѣсто.” (а) Безъ сумнѣніе тойзи богатъ, когато бѣше на земіж-тж, твърдѣ малко мысляше, или *никакъ не мысляше* за спасеніе-то на души-тъ на други-тъ; но щомъ стигнж до мѣсто-то на мжченія-та, изведнѣжъ вижда нѣща-та каквыто сж. Тогава той мысли за братія-та си, и захваща да ся грыжи за спасеніе-то имъ. “Проводи,” казва той, “Лазаря въ бащинъ-тъ ми домъ.” “Имамъ петима братія.” “Нека имъ засвидѣтелствува.” Тази чудна притча ны учи, що мыслятъ человекъ-тъ, като ся намѣрятъ въ другый-тъ свѣтъ. Тя дига единъ край отъ покрывало-то което покрыва бжджщій-тъ свѣтъ, и ни дава малкъ погледъ за онова което мыслятъ умрѣли-тъ за цѣнж-тж на душж-тж.

Желаешъ ли *най-добрѣ* да познаешъ колко струва душа-та? — Иди и іж прѣмѣри съ *цѣнж-тж*, която е платена за неіж прѣди повече отъ 1800 години. Каква бѣше

(а) Лука 16; 28.